

SPRAWOZDANIE - WARSZTATY UMIEJĘTNOŚCI WYCHOWAWCZYCH

Warsztaty umiejętności wychowawczych oparte na Szkole dla Rodziców i Wychowawców (czyli polskiej adaptacji koncepcji Thomasa Gordona dotyczącej wychowania bez porażek) zostały zrealizowane na terenie Szkoły Podstawowej nr 7 w Wołominie w okresie od 01.10.2014 do 04.12.2014 r. Rekrutacja rodziców została przeprowadzona przez dyrektora Z. S. Nr 2 w Wołominie we współpracy z wychowawcami klas gimnazjalnych.

Na zajęcia zgłosiło się na zajęcia 13 osób. Szczegółowy wykaz uczestników i ich obecności na poszczególnych zajęciach znajduje się w załączniku.

Realizowana Szkoła dla Rodziców i Wychowawców opierała się na 30-godzinnych zajęciach. Każdy warsztat trwał około 3-3,5 godzin. Prowadzący byli na miejscu przez 4 godziny – przygotowując salę do zajęć, prowadząc zajęcia i sprzątając salę lekcyjną. Odbyło się 10 spotkań. Pierwsze zajęcia odbyły się 1 października 2014 roku. Kolejne realizowane były w następujące po sobie środy. Ostatnie zajęcia przypadły na 4 grudnia 2014 roku. Zrealizowano następujące tematy:

Do Czego wychowujemy dzieci?	1.10. 2014 r
Granice w wychowaniu	08.10. 2014 r
Uczucia – cz.1	15.10 2014 r
Uczucia – cz.2	22.10. 2014 r
Zachęcanie do współdziałania	29.10. 2014 r
Rozwiązywanie problemów i konfliktów	05.11. 2014 r
Zachęcanie dzieci do samodzielności	12.11. 2014 r
Kary i nagrody czy konsekwencje?	19.11. 2014 r
Wpisywanie dzieci w role i uwalnianie od grania ról	26.11. 2014 r
Pochwała i zachęta	04.12. 2014 r

Każde zajęcia były dla uczestników szansą na zgromadzenie nowej wiedzy dotyczącej różnych aspektów wychowania, ale też szansą na przeżycie, doświadczenie, dotknięcie własnych historii życia, które mają niewątpliwie wpływ na to, jakimi teraz są rodzicami .

W przerwach zajęć realizowane były indywidualne rozmowy z osobami, które potrzebowały dodatkowej porady, rozwinięcia lub uszczegółowienia omawianych zagadnień, czy też poruszenia ważnych dla uczestników kwestii.

Oceny warsztatu uczestnicy dokonali poprzez opis sytuacji, w których warsztaty pomogły im zrozumieć własne dziecko lub lepiej się z nim porozumieć oraz poprzez udzielenie ustnej informacji zwrotnej podczas ostatnich zajęć. Z informacji tych wynika:

- zajęcia były prowadzone bardzo dobrze,
- duża przydatność szkolenia w relacjach z dziećmi,
- oczekiwania uczestników zostały zrealizowane
- za najbardziej przydatne elementy szkolenia uczestnicy uznali: wymianę doświadczeń, ćwiczenia w grupie, prace domowe, możliwość wczucia się w sytuację dziecka
- a najistotniejsze tematy uczestniczki uznały: uczucia, granice i pochwały.

Kilka osób w czasie warsztatów odkryło przestrzenie, które według nich wymagałyby jeszcze pracy. Rodzice zadeklarowali gotowość kontynuowania zajęć rozwijających ich umiejętności wychowawcze.

Prowadzący warsztaty: Szymon Grzelak i Robert Rakoczy

„SZKOŁA DLA RODZICÓW I WYCHOWAWCÓW”

WARSZTATY UMIEJĘTNOŚCI WYCHOWAWCZYCH

„Jak mówić, żeby dzieci nas słuchały,
jak słuchać, żeby dzieci do nas mówiły”

„Jak mówić, żeby rodzice na słuchali
jak słuchać, żeby rodzice do nas mówili”

„Jak mówić, żeby klienci nas słuchali,
jak słuchać, żeby klienci do nas mówili”

„Jak mówić, żeby pracownicy/współpracownicy nas słuchali,
jak słuchać, żeby pracownicy/współpracownicy do nas mówili”

Program warsztatów w dużej części bazuje na cyklu książek A. Faber i E. Mazlish -: „Jak mówić, żeby dzieci nas słuchały, jak słuchać, żeby dzieci do nas mówiły” , „Rodzeństwo bez rywalizacji”, „Jak mówić, żeby dzieci się uczyły w domu i w szkole”, „Jak mówić do nastolatków, żeby nas słuchały. Jak słuchać, żeby z nami rozmawiały” oraz na podstawie książki „Wychowanie bez porażek” Thomasa Gordona

1. Cele warsztatów :

▲ rozwijanie umiejętności budowania prawidłowych relacji w rodzinie, szkole, pracy, poznanie nowego języka komunikacji; nauka dialogu i kształtowanie relacji opartych na wzajemnym szacunku.

pobudzenie rodziców do refleksji nad procesem wychowawczym i stosowanymi metodami wychowawczymi; świadomość własnych celów wychowania

▲ wspieranie rodziców i innych dorosłych w radzeniu sobie w codziennych kontaktach z innymi ludźmi, - zwiększenie skuteczności oddziaływań wychowawczych i zdobycie umiejętności radzenia sobie z emocjami, stresem, agresją.- wymiana doświadczeń

W trakcie zajęć uczestnicy, uczą się praktycznych umiejętności budowania prawidłowych relacji innymi ludźmi.

2. Adresaci programu:

Warsztaty przeznaczone były dla rodziców, którzy pragną wzbogacić swoją wiedzę w zakresie kontaktów międzyludzkich i w relacjach z dziećmi.

3. Tematyka zajęć:

▲ umiejętność stawiania jasnych **granic** i wymagań obowiązujących w domu i w pracy, wyrażanie oczekiwań i ograniczeń tak, aby były przez innych respektowane; uczenie zachowań asertywnych
poznanie i rozumienie świata **uczuć** własnych oraz innych ludzi; rozpoznawanie, nazywanie, wyrażanie i akceptowanie uczuć

zachęcanie innych do **współpracy**

wyrabianie nawyków i umiejętności **dobrej komunikacji**: aktywne, wspierające słuchanie, udzielanie informacji zwrotnej

wyrabianie umiejętności radzenia sobie z niepożądanymi zachowaniami **bez stosowania przemocy**, wymierzania nieadekwatnej kary, poszukiwanie lepszych niż kara sposobów uczenia samodyscypliny

konstruktywne **rozwiązywanie konfliktów** i problemów

uwalnianie klientów i siebie od grania, narzuconych w im rolę,

▲ **wspieranie klientów** w tworzeniu pozytywnego obrazu samego siebie, wzmocnienie i budowanie realnego poczucia własnej wartości .

4. Forma zajęć:

Program obejmował 30 godzin dydaktycznych. Zajęcia prowadzone były raz w tygodniu metodami warsztatowymi – burza mózgów, elementy dramy, praca samodzielna i w zespołach, analiza przypadku, mini wykłady. Cennym elementem uczącym była wymiana doświadczeń między uczestnikami oraz praktyczne wypróbowywanie nowych umiejętności w postaci zadań domowych.

5. Umiejętności jakie rozwijali uczestnicy w trakcie warsztatów:

▲ nauka dialogu i kształtowanie relacji opartych na wzajemnym szacunku

stosowanie skutecznych metod wychowawczych

autorefleksja nad relacjami łączącymi uczestnika warsztatów z innymi ludźmi

wyrobienie umiejętności kształtowania pozytywnego obrazu innych ludzi

wspieranie innych w sytuacjach dla niego trudnych

▲ określanie i stawianie granic oraz konsekwencja w oddziaływaniu na innych ludzi